

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 30 „
Négyhatodik egész évre 4 „	— „
Egyes száma ára	10 „

Hirdetési díjak:

Háromhastós petit sor	8 kr.
Nyitlertben soronként	15 „
Bélyeg minden beiktatásáért	30 „

B A J A

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelenik minden vasarnap.

Szerkesztői iroda,

hova a lap szellemi részét illető kérdésekkel, levelekkel, levelekkel csak bementesen fogadjuk meg. Előfizetők nem adnak vissza.

Kiadóhivatal:

Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Paul Károly özvegy könyvnyomdájába — küldendők be (Bodog-tér, Scheibner-féle ház.)

Baja város közigazgatási bizottságának 1877. január havi ülése.

I. A pénzügyminiszteriumnak a kir. adófelügyelőség által feleltetett közigazgatási bizottsági határozatra érkezett leírata, mely szerint múlt november hónapban elégséges adó be nem folyása miatt a városi tanács ellen kimondandó felelősség helyeseltetett ugyan, de mégis azon reményben, hogy a hiány végrehajtott foglalások és árverések alkalmazásával f. é. január hónap pótlólatni fog, elmellőztetett. — Egyszersmind azonban az adófelügyelőség utasított, hogy a menyében január hónapban sem lajtatnék be a hiány, jövő február hónap tartandó közg. bizottság ülésén a felelőségek a városi tanács ellen leendő kimondását újabbán javaslatba hozza.

Határozatott:

Ezen miniszteri leirat a tanácssal közölték.

II. Múltán a törvényhatósági közgyűlésen az egészügyi bizottságba ezen közgyűlés által megválasztandó tagjai dr. Ivánovics Pál, Pankovits Ernő, Pollernan Bertalan, Mochaesek József és Szolner Antal urak szeméjében már megválasztottak, ugyanezen bizottságba a törvén. értelmében a közg. bizottságra ruházott jognál fogva mérnök, építész, gyógyszerész és állatorvosi osztályból is tagok lévén megválasztandók:

megválasztottak:

Peske Károly mérnök, Hunyady Antal építész, Sárkány Lázár gyógyszerész és Millender Tivadár állatorvos urak; és hogy ezen bizottság saját köréből elnök megválasztásával megalkakulhasson, polgármester ur a tagok összehívására utasítottat.

III. A kir. adófelügyelőség jelentése az általa képviselt közigazgatási ág állapotáról. Minek folytán

határozatott:

A városi tanács felhívatik, hogy az 1877-ik évi fegyveradó, fényüzési adó; I. II. oszt. kereset

adó lajstromokat mielőbb készíttesse el, és január hó végéig az adófelügyelőségnek küldje meg. — Továbbá az adó közönséget a keresetadó III. IV. oszt. tőkemajtáradékok adó alá tartozó jövedelmeknek, ugyazint az általános jövedelmi pótdóról szóló 1875-ik évi XLVIII. t. c. 4-ik §-a b) pontjában említett ezen adómen kivételénél tekintetbe vevendő kamatösszegeknek január hó 20-ikáig leendő bevalására fatragaszok és dobszó által hívja fel. Végre a tanács az adóvégrehajtatást legnagyobb erőveljesztőlje és tett intézkedéseiről az adófelügyelőségét 14 nap alatt értesítse.

IV. A tanfelügyelőségnek jelentése a belvárosi kath. egy. Glück és Szársevits-féle iskolák megvizsgálásáról.

Határozat:

A tanács felhívatik, miszerint szigorúan felügyeljen, hogy a tanköteles gyermekek a mindennapi és ismételő iskolába szorgalmasan járjanak, vagy a szülői háznál rendszeres tanítassanak, — továbbá a tanács e tekintetben nyilvántartási naplót vezessen, és egyik példányát a tanfelügyelőségnek időnként küldje be. Minthogy a város a hitközségek irányában az előbbi állapotot fenntartotta, emel fogva felhívatik a tanács, hogy az alsó város részére még legalább egy tanterem építéséről vagy bérelvételeiről, valamint az iskolák felszereléséről gondoskodjék.

(Vége köv.)

„Hazafiság a nemzetiségnek.“

(Ajánlva minden magyar figyelmébe.)

Ez év folytában különféle címek alatt voltak igénybe véve a magyar zsebek. Majd elemi csapások, majd emlékszünetek, majd török sebesítések, majd máj humanitárius és jótékony czélok apelláltak a magyar társadalom áldozatkészségére. És meg kell vallani, hogy szép eredményrel. Ennek csak örülhetünk. Ez csak a magyar társadalom életrevalóságának, életrejelének válik észíre és becsületére. Azon pontnál, a meddig az állam ere

je bármely okból elhatni nem képes: ott kezdődik a társadalom szerepköre és kötelessége.

De minden társadalomnak nemzeti irányban kell kifejtetni működését. A nemzeti érdek és szempont áll fölötte minden másnak. E tekintetben pedig sajnálatos, hogy elavallunk, hogy a magyar társadalom legutóbbi időben n. m. állt föladatának magaslátán Szörványoson olvastuk ugyan, hogy némely lelkesebb és vagyonosabb birtokosaink itt-ott iskolai célokra (s az iskolai célok azonosak a nemzeti céllal) teltek, házat, alapítványokat rendeztek és állítottak föl. De ez, habár elismerésre méltó, fölötte csekély ahhoz képest, amit kellene és lehetne tenni.

És itt bátor vagyok a magyar közönség hazafias figyelmét felhívni egy fölötte elsmorító tényre, mely iránt a közérdekeltség felőrelesen is eddig hiába történtek kísérletek. Okulva a tapasztalatokon, vérmes reményeivel n. m. sem kecsesgetem magamat, de felszólalom parancsolólag lénysermit lelkiismeretem s minden érzésem, a mi bennem magyar. Vártam, reméltem, óhajtottam, hogy ezt tán országos tekintélyek fogják tenni, — de ezeknek más teendőjük van s nem is ismerik a viszonyokat. A tény, melyről szólni akarok, . . . Hunyady-megye 15,000 foyi elöláhosodott magyarsága. Elsmorított, szegyenletesebb az, hogy erről a hazában nagyon, de nagyon kevés embernek van tudomása. Mintha az minket nem is érdekelné, mintha az ugy volna jól, a hogy van?

Egyes vidékek lakosainak tiszta magyar vezetékneve s a magyaros typus mutatja, hogy ott hajdan magyar nép is lakott. De most már Hunyadmegyében magyar nép nincs. Hunyady János magyarországi és székellyöldi magyar telepei kipusztultak. A magyarság elöláhosodott. Nyelvét tökéletesen elfelejté.

A kikerekítés után tartott megyei gyűlésnek igen figyelomen méltó és tanulságos előjátékát képezték e megye jövőntő sorsának. Ne feleljük, hogy a magyarságra Biharra, Bácsra és Pestmegyével egy rangra emelt Hunyadmegye térszomszédságban van Oláhországgal. Nem támad-e mindjárt az a gondolat bennünk, hogy e ponton, ott a messze dél-

A »Baja« tárcája.

Lopotott csók.*)

— Tasso után elaszából. —

Mosolygó ajkaid alvók kedvesem
S kéjtalan enyegre édesen
Körülhalkodte kis Ámorserég.
Csodálva néztem őt mint szendereg,
S kimondhatatlan forró vágy gyötört,
Ugy irigyletem tölk és gyönyört!
És ekkor mintha valaki felém
Ezt sugta volna: „Bajga, mit csinálsz?
A jó alkalmat mostan elsa'aszván,
Solnase fog az visszatérni aztán!
Fölté hajolam — oh a vágy kitört! —
Meggökölöm a biborajkait
S megajlélem a legnagyobb gyönyört,
A melyet tán a menyország sem ad!

Dengi János.

Egy szegény ifjú története.

Eredeti elbeszélés.

Irta

Tauber Robert.

(Folyt.)

Egy női alak közeledik a sírhoz, kosszorút tesz a hantra, letérel és imát rebeg. Oly kósz volt hozzám, hogy minden szavát hallhatam, vonásait láthatam. Ha kinyujtom kezemet, megfogom kezét — és ő nem látha-

tott, mert köztünk a sír volt — én pedig a földön feküdtem.

Meg voltam büvölve, nem tudtam mozdulni. hanem csak bámuló szemmel, mozdulatlan némaságban tekintem az álomszerű alakot. A holdszáraz járszaladott hullófeleket fűt ivel, kedvifalokent véve körül longe alakját, sötét szemében fájdalom részvét könyve csillogott — a halvány arcon megáhnás és néma önyád tükördött — de azért a méltó-ágteljes alak nem hajolt meg, a gyönyört fej mégis egyenesen állt. Tünder Ilona volt az, kit késő éjjelen láttam barátom sírján — ő imádkozott N o r b e r t lelki nyugalmáért. . .

Én, ki néhány perc előtt még vad indulattal hullámzó kebellet ártok kértem azokra, kik N o r b e r t halálának okát, érzem miként fagy jégge a vér ereimben és sötét bánatos szemek láttára.

Itt abban hagyta barátom elbeszélését. Szótlanul álltam mindhárom sokáig. Csak harmadnap, midőn cluzáni készülttem, tért J e n ő ismét vissza e tárgyra.

Papirkereset adott át, melyen N o r b e r t történetének folytatását volt leírva.

Mi ezután következik, az J e n ő kéziratának kivonata.

3. Tünder mese.

Ki nem emlékszik egyikére azon tiszta, szép tavaszi napoknak, a melyen együtt éreznük a tél távoztán ujjongó természetet? A midőn virágok és bimbókkal, illat és szmazzalossággal ékesítve a mezőt! A tiszta kék égen hosszú felhőfátyal leng; árnya virágos mezőn és zöldlő vetesen végig repül, míg ott az erő szelén a suttogó fak köze tevődve elenyészik.

Mit rége a paszirta dalja, mit mesél az ujjonnan felszántott föld gyogyerejű lalaja? — Szébb idő érkezettől, oly napok jöttéről, melyekben újra kivirul virág és szerelem, a midőn feléjük a multat a viruló jelen mellett.

Dalój csak, kis paszirta! „tavaszfejed-lem“ udvari zenére, hadi feledjél kedves hangcsalásod mellett, mi rejlik a jövőben?

A virág elvirul, szívünk e'agult, nem tartotta meg a tavasz, a mit igért; remélünk tavaszkor, remélünk a nyár rekkenő hőségében és nem szüntük meg a reményvel, midőn ismét zág a tél vihára. Tél jelvénye a fehér fűt, a fehér szakál is, de a szív mitemsem akar a tértől tudni — csak mondogatja magában: Remélj! hisz eljön újra a tavasz!

Azon magános vándor is a hegyre vezető uton tavaszi érzellemmel van telve, noha ifjúdón szép vonásait a betegség színe felé, noha kissé ingó léptei nagy elgyöngyöltre mutatnak; ragyogó szemai annyai életkedvet tüntetnek ki, mennyit emberi szív, szép tavaszi napon, kínos betegségban lefolyt tél után csak érezhet.

Mily csodálatos a táj különfésége! Mily élénk az ellentét a zöldelő hegyi park, verhenyes bozót, sárguló szikla és kéköl láthatár színei közt!

Az apró, szélszört házikókból szürkés füst emelkedik, végig kigyöngyö a csonka fenyők közt, melyeknek fekete-barna színe ismét új ellentét a hegy lábánál elzúgó Duna-ár sárgás színéhez.

Az ifju vándor lassan halad feléle a hegyre vezető ösvényen; figyelmét a szép tájkép és a kezében lévő könyv közt osztja meg, melyből menés közben, olvasgat. Olykor, midőn valami szép eszme vagy kifejezésre talál, percig feltekint olvasmányából és andalgóva tekint maga körül, mintha tovább akarná élvezni a költői eszme ébresztette gyönyört.

E táj is épen mintha színlhelye lenne a regényes képeknek, melyek olvasásában gyönyörködik.

E buzgó forrás mellett, ama fenyő árnyában, melynek locsogó habjában napsgárgó fűrdik, hallgat-hatja a szép tünder királynő M a b a tizenkét paladín beszélgetése a kiállott kalandokról. —

Itt pedig a szikla aljában iskelődött bizonyára az irigy G l o r i a n e a paladínokra, foggyerve fél szögát, az öldöklő betegségeket, a M a b elleni harcra.

keleten a magyarság nagyon előre tőlt elődséget: azt a csekély magyar elemet veszélyeztetett állásában okvetlenül megerősítettünk s a mi elkorcsosodott, vissza magyarosítottunk kell? Bizonyára igen! De hogyan? Az állam szegény. Pénze nincs. A mit a jelen sanyaru körülmények között tenni lehetett, azt megtette az állam Hunyadmegyében is, de ez mind csekélység.

1873. óta 31 községi és állami népiszkolát szervezett, de ha nem jó valahonnan segély és támogatás, mely az előlajosodott szegény magyar szülőket — (és mindig ezekre vagyok tekintettel) oly helyzetbe hozza, hogy gyermekeiket a népiszkolai tanfolyamon tud is taníttathassák: az egész erőküvés nem lesz egyéb egy szerencsétlen sityphusi munkánál, mert ha a gyermek a népiszkolából kilép s tovább nem képezi magát, menthetlenül ismét előlajosodik. Így nem lesz áldás a munkán.

Es ezzel eljutottam soraim tulajdonképeni céljához. 1871. október 4-én nyílt meg Hunyadmegye székvárosában Déván egy reáliskola. Hogy ez létesíthetett, leginkább a megye hazafias áldozatkészségének lehet tulajdonítani. Ugyanis a megye azt határozta, hogy 10 egymásután következő éven át, minden adóforint után 2 kr. reáliskolai pótdadóval rója meg magát. Ily uton 3 éven át be is jött évenként 7—9 ezer forint, de 1873-ban az akkori helygömiszterium betiltotta (!) az önkényes pótdadó további gyűjtését. Így körülmények közt a reáliskola lelkes és hazafias tanárai átérvte, minő hatása van ott azon iskolának, Téglás Gábor tanár kezdeményezésére egy segélyegyesület alakítottak (hivatalos czime ez: „A dévái m. kir. állami reálitanoda segélyző egyesülete”), melynek alapszabályait a kormány 1875. augusztus 31. meg is erősítette.

És kérdem már most, van-e jóérzésű magyar, ki, ha anyagi körülményei engedik, ne kívánna előmozdítani ezen hazafias segélyző egyesület néges célját?

A ki teheti, ne sajnálja fölösleges filléreit ezen egyesületnek (akár az elnökhöz, akár a jegyzőhöz ez czime) — Dévára, Hunyad-megyébe, külden. Különbön lapunk is szívesen fogad el és nyilvánosan nyugtázt adományokat a célra.

Gazdag földbirtokosaink, gazdag kath. főpap-ságunk van s jónaköz közepesítjük. Ezek nem lehetnek közönyösek úgy ily ügy iránt! Hányan vannak Magyarországon, kik 25—50, 1—200, 1—2000 frot meg sem éreznek, ha a jelzett célra fordítanak! Ilányan dobnak oda a cigányának ötvénst, százas, ha eltáldja nótdjátuk! Már hiszen különb bus magyar nóta alig lehet annál, melyet én itt hangzatosok. Vajha sok magyarnak a szívéhez jutathatt volna vel!

Aki teheti, adakozék s nemes célra s megáldja érte a nemzet genitusa s a magyarok istene.

Szathmáry György.

Amott az új kanyarnlatánál jelent meg a pajkos Puck páva alakjában a léányoknak, mint tízes mén az ifjaknak és mint varangy-béka a kincserekeseknek.

„Es a szikla lakása a tündérnek

Felpattan. — Elődnök Mab, a királyné,

Órok ifjúságtól övezve . . .”

olvas az ifju és feltekint a sziklára, a mohódótt pad felé, hol anyai kellemes órák töltött már, olvasva.

De mi ez? A képelem játéka-e csak, mit lát, vagy az ő idéző szava hívta fel a tündéri alakot, mely ott a szikla tetején áll mosolyogva a megbüvöltén álló ifjura?

„Queen Mab *) — kiált a meglepetés kitoró hangján és karjait a csabos alak felé terjeszti.

„Üdvöz légy bírodalmamban, vitéz paladín! — szól a tündér — kiindultt tehát újra hirtve urad fényes udvarától harcot izenni a gonoszok és földön? Valóban nagy léleknyagságra mutat — e romlott százdában fehér hollóhoz hasonlítható csoda! — hogy találkozik még vitéz, ki többre becsüli a lovagias kötelesség tükés utját, mint a fényes udvar vigalmait. Ismételve üdvöz légy Mab a udvarán!”

Kedves jelenség volt a hölgy, midőn így mosolyogva szavalt a Spenzer költemények e verssorait, természetesen kissé idomítva annak tartalmát a jelen pillanat varázsszerű tüneténehez.

Hőféhér ruha, szines bő által deréken összetartva, féde hajlékony de méltóságos jelmezt. Szemeiben, melyek színe éjszakt, nevéző jövedy sugárzik, hosszú hajzata szabadon esik vállaira, végig tüze hegyi virágokkal, melyekből fonott koszorút tart kezében. — Az egész alak olyan, a minőnek Spenzer a tündérkirálynőt, az órok ifjúsága Mab a urja le, a

*) „Mab királyné”, Spenzer Edmund angol költő tándermésének hősnője.

Úti rajzok.

Felolvasta a zombóri népkörben

Virtér Károly.

I.

Adelsberg. Triest. Miramare.

Junius 3-án félretettem kis időre a mindennapi gondot, felültem nőmmel a városunk mellett elerogó vonatra s mire a nap még egyszer felkelt, Magyarország határán már messze túl voltak Steier bécei között.

Az alföldi ember, kinek móldjában áll megzokni nyáron a porfelletet, télen a fensketlen sarat, jól érzi magát, ha innét rövid időre elszakadulhat a szép hegyek közé, hol virulóbb a táj, tisztább a levegő s szabadabban éri magát a lélek.

Vágyam engem ezuttal a tengerre vontozt; oly sokat hallottam az életben a tengerrel, hogy kedvem támadt azzal s ezernemű sajtátságaival kissé megismerkedni.

Itt helyt utazásom három fénypontjáról: az adelsbergi barlang, Triest s a vizen épült város: Velencéről szólok, röviden érintvén Miramare, Fiume, Zágráb s a rohisai fűrűdt. Közölm önkkel élményeimet, tapasztalataimat, úgy mint azok emlékezetemben megmaradtak, iparkodni fogok népszerűen s világosan mindezen tapasztalataimat előidni, hogy legalább halvány vonásokban lássák s fogalmat szerezenek maguknak azon nagyszerűségről, mi a természet alkotó ereje s az emberi munkás kéz létesítettek.

Bizonyára önök között is lesznek többen, a kik úgy gondolkoznak mint én: hogy nincs nemesebb s szebb mulatság az utazásnál.

Utazással félre vannak a gondok, a szem gyönyörködik a természet tárházában, az ismeretörk tágul, a tapasztalatok örögnek, megismerkedik az ember népek országokkal s tanulja szereti saját hazáját, melyet a természet oly sok jóval áldott meg.

Haladjunk tehát el Steier bájoló hegy és völgyei, zugó patakjai, örökzöld fenyes erdei felett a képelet lengve szárnyán s haladjunk el regényes fekvésű városai mellett, hol a vallás és kegyelet megannyi templomát emelt a természet urának nagyobb dicsőségére s térjünk az adelsbergi barlangba.

Keves ország van, mely oly kis téren annyit természeti ritkaságot, nevezetességet s szépséget tudna előmutatni, mint a krajnai hercegség; legnagyobb nevezetesség azonban az adelsbergi barlang, Adelsberg városa mellett. Ez a legnagyobb szerű barlangja az osztrák-magyar monarchiának, de talán az egész ismert világnak, melylyel, mint mondják, csak a magyarországi aggteleki barlang hasonlítható össze, de nagyszerűségében még ez is messze felülmúlja.

Oly sok sajtátság s változatosság egyesül e barlangban, hogy maga nemesben ritkítja páriát. Nagy kiterjedés s számos cseppkövi valóban bánulatra méltók; folyó víz rohan rajta keresztül, tiszta benne a levegő s jó a víz, utai, lépcsői pedig oly jó karba vannak helyezve, hogy úgy lehet benne sétálni, mint egy dombos helyen levő parkban.

mint a virágoknak parancsolja, hogy illattal hintsek be a legszebb paladín, a hős Orlando utját.

„Szép tündér! — szól az ifju, ki az alatt míg a hölgy beszélt, visszatért első meglepetéséből — szépséged és jószágod hirtve még mindig másod tárgy, uram a hatalmas Carolus ancheni udvarán. Ne hídd, hogy a lovagok eisejének Orlandonak gyászos halála, a szép Amadis, a legyőzhetlen Lancelot elütötte őta, a mi udvarunkon nem hódolnak többé a bájnak és —

„Es a többi — szakítja félbe a beszélőt a hölgy — annyi bizonyos, hogy Carolus udvarán a civilizatio nagy haladást tett, mert a mint látom, nagy szorgalommal olvasák a lovagok „Knigge társalkodóját.”

„Oh! kegyetlen tündér! — szól az ifju — nem elég, hogy csodaszépű várát látattól elzársz, még kételyt is helyezesz azon ószinte szavakban, melyekben lángoló érzelmeknek adék kifejezést. Sejttem, te is változtál az idők folyamánab — mert ha szépséged még virulóbb lett is, de a mint e barátom itt (a kezében levő könyve mutalva) tanusítja, nem voltál régente oly szigorú a hozzád jövő paladínok iránt.”

„Más idők . . . más tündérek — nevet a kölgy — de te, Paladín, sem lettél volna oly szórakozott, hogy megvárod, míg felkérlek egy ital vizre ama hűvös forrásból.”

„Bocsánat, szép királynő! — Te vagy késedelmennek oka: a ki szépséged látása után szomjazik, fel sem foghatja, hogy van még valami a földön, a mi után vágyat érezhet akár halandó, akár a szellemek országának fia.”

E közben gyorsan lekeríti nyakáról a táskát, abból poharat vesz elő és megtölti a hideg, tükörtiszta nedvvel.

(Folytatás következik.)

Igaz, ha az ember nyári időben a barlang százához közeledik, oly hűvös légáramlat jön ki abból, hogy szinte fél az ember abba benneni, de alig hogy abban benyavgyunk, a barlang tátonog százában már csak alig egy-két foknyi a különbség a barlang azon belsőb részénel, hova csak egy-két órai járás s behatolás után érhetünk el.

A természet nagyszerűségét sehol sem bántam meg annyira, mint e barlangban; bejárása körülbelül hasonlít egy hegyoldali nagyobbszerű pince bejárásához s alig álmódik az ember valami nagyszerűségről, minőn abba belép, mert hisz csak egy ínyetlen hegyesekék képezik az adelsbergi barlang közelebbi környezetét. — Nagy azonban a meglepetés, midőn egy szük, s alig pár méter hosszú földalatti folyosón végig megyünk s megnyílly lábnunk alatt a föld s egy természet alkotta kőhidről látjuk a megvilágított mélységet, hol a Poik folyó iszonyu morajlál tő a barlangba s annak egy részén keresztül folyván ismét egy eltűnik, hogy természetbuvárok nem tudják: jön-e hol jön az ismét napfényre?

Évenként egyszer pünkösd másodnapján lesz e barlang kivilágítva, ez itt a bucsú, midőn a barlangban lakmározók s jó zene mellett táncolnak. Utamat akként terveztem, hogy e napon lássam én is e nagyszerű barlangot, mely nap annyi idegent vonz oda messze földről; 10,000 stearin-gyertya lángfénye mellett tekintetem azt meg teljes ünnepi pompájában. A látvány ekkor oly nagyszerű, hogy az, ki ezt csak egyszer látja életében, soha sem feleli, a mesebeli tündérországban képzeli magát az ember s az ébrenlét álomnak tetszik.

Három óra hosszat jártam a barlangban meglehetőss gyors léptekkel s még csak azt sem mondhatom, hogy végeztélj elertem vagy minden részét bejártam volna.

Ezen te teljes kivilágítás alkalmával a barlang minden egyes részében s a legmellekesebb után is teljes hátrán lehet haladni, eltévedésnek veszélye fenn nem forog, mert e napon ezer meg ezer ember jár benne fel s alá.

Legszebb részletek vannak a barlangban a természet örökké működő keze által csoportosítva; így a nagy Dom, mely egy veszi ki magát, mint egy nagy s belterjes székesegyház — innét nevis is — belseje, számtalan iveszt s ragyogó oszloppal, az oszlopokat természetesen alkotja a cseppkő, mely évezredekken át apró köves tartalmu nyirkos cseppkekből valóságos tömör közözlőppá alakul.

Midőn ezen Domnak nevezett helyen egy magasan álló erkélyről a fenyőzöbben betekint a szem a mélységbe s ott a Poik folyó örökös zugására szent borzalom szállja meg a lelket, Istennel, a természet urával, foglalkozik az elme. . . . .

Kiérve a nagy Domból, vagy nevezűk magyarul: székesegyházból, szűkbet utakon eljutni a táncterembe.

Ez a pünkösd másodnapj mulatság felszínheje, mely ilyenkor hemzseg a sok embertől. Táncteremnek nevezik, mert tágas itt a barlang, úgy hogy nagyobb s kényelmesebb hely nem is kell a tánchoz mint ez; elfér benne a restauratio is mulató közönségével; az italok kellemes hűvösségük s izletesek.

Nézük azonban a táncolókat, hisz hangosan szól a zene, foly a jó kedv, még melegök sem lesz töle, a mozgás egy elkel a barlangban, mint hűvös öszön egy kis mozgás a szabadban. — Táncolnak erősen, a legjobb laibachi zenekar ugyancsak huzza a láb alá, minthogy pedig a külső hűvösséget ital adta belső meleggel kell ellensúlyozni, olyan jó kedv fejlődött, hogy elmondhatja az ember: a föld alatt is lehet mulatni, csak hiatalag kell hozzá.

(Folytatjuk.)

Levelezés.

Kis-Szállás, január 9.

Szerkesztő barátom!

Enged meg, hogy jelen soraimban a f. hó 8-án Kis-Szálláson tartott körváradást eredményét véled tudassam.

Egy napig tartott a vadászat 3 körben 15 vadászszal, s lövettél 184 nyul. — Ebből ő méltósága Gromon Dező főispán ur lött legtöbbet: 38-at, utána Vojnits Sándor ur 24-et, Magyar Imre ur 16-at, Zomborcsévit Ferenc ur 14-et, Mukits János szabadkai polgármester ur 14-et, Dregán Péter almási szolgabíró ur 10-et, Latinovics János urad. ügyvéd 4-et stb.

Az idő nagyon kedvező volt és a vadászat befejeztével a vacsora következett, hol a napi és más élmények képzétek a beszéd tárgyát a poharak vig csengése között. Nem hiányzottak felkőszöntések sem. Ó méltósága kedvező ezt meg, kedélyes modorával, kik többen követtek, különösen éltetve a nap hőst: főispán ur ő méltóságát.

Kiváló elismerés illeti Nagy Samu urad. igazgató tisztartót urat, ki a mulatság nyújtása által az egész társaságot magának lekötözte.

Isten veled újabb híreik!

Barátod

J-1.

Különfélék.

— A bajai polgári *Wébers-egylet* február 1-én a „Bárány” vendéglő nagyeremlék fénys táncmulatán rendez. Belépti díj: előre váltva 1 frt, a pénztárnál 1 frt 20 kr, karzati jegy 1 frt 20 kr. — Jegyek előre válthatók Klenzant és Babócs kereskedésében, Pollermann Bertalan és Sárkány Lázár urak gyógyezteráiban; karzati jegyek egyedül Klenzant és Babócs kereskedésében kaphatók.

— *Társulati közigyelések.* Új évvel a társas egyletek szokás szerint megválasztották új tisztviselőiket. Az eredményt követezében közöljük. A *polg. olvasó-egylet*: Elnök *Stampfi János*, alelnök *Müller János*, jegyző *Vida Sándor*, főkönyvtárnok *Berényi D.* alelnök *tárnok Vitéz D.* pénztárnok *Göröncz F.* — *Választmányi tagok:* Kaza J., Király D., Horváth J., Frankberger F., Stern L., Harikovicz I., Olaj L., Kósa A., Freidig J., ifj. Tury M., Hunyadi A., Szerencsy F., Zsivánovits F., Dr. Bartsch S., Császár F., Manhold P., Scherer A., Vagner A., Eckert K., Mészáros J., Csukás F., Széllig F., Koller I. és Szakkál J. — *A casino és kereskedelmi csarnok* tisztikara: Elnök *Beck Soma*, alelnök *Keller Agoston*, jegyző és könyvtárnok *Fehérváry P.* pénztárnok *Fischer S.* választmányi tagok: *Poltner M., Weisz A., Schön A., Rothold M., Krizshaber L., Deutsch M., Erdélyi Gy., Kohn A., Rosenberg M., Spitzer K. és Bachrach N.* — *As új casino* tisztiszerelője: Elnök *Gal Péter*, alelnök *Sztrély Lipót*, pénztárnok *Rothfeld M.* jegyző *Dr. Löwy M.* választmányi: Ud. Tury M. A. Athanazkovits L., Bandi J., Kohn J., Milasevics M., Szohner A., Koller I., Tureky G., Dr. Ivánovics F. és Dr. Hauser M.

— A *Szemléle-tételek*, dacára a közigazgatási bizottságának e tekintetben szigorú határozatának, mind e mai napig ép oly kevéssé voltak érvényes mint a Petrovács-féle. E szerint a bizottság végzése csak irott malaszt, mely hivata van a levéltár díszítésére, és nem a polgárok személy-és vagyonbiztonságának megvédésére.

— *Öngyilkosság.* Zalesky Leo nyugalmazott 9-án, a III. oszt. vaskorona-rend lovagja, f. hó 9-án, u. 3-4 óra körül saját lakásán pisztolyal szíven lötte magát. Meg neje, ki ez idő alatt szállásán volt este 5 óra tájban hazatért, férjének csak hulláját találta. Az öngyilkosság indokait még gyantani sem lehet, miután a legrendezettbb viszonyok közt és nevelj példás egyetértésben élte. Némelyek az utóbbi időben búskomorságot vélték nála tapasztalni, és végeztes tetteit hypochondriának tulajdonították. Temetésén — mely 11-én katonai tisztelgessel ment végbe — megszámlálhatlan néptömeg vett részt.

— A *karton bál* a közönségnek megfelelőleg nem lesz álaros. A házbizottság szerencsés volt bályánál Császárán Radány Emma uró n. oszát megynerni. A kereselőjű egyelet helybizottsága már megválasztotta a karton-mintát, melyet a bált meglátogatói ohajót hőlgyek Hirsch Lázár ur dívatkereskedésében rendelhetnek meg.

— Felülüzettek a tüzoltó-bál alkalmával: a bályány. Olyané Allaga Béla uró 50 frot, Olay Lajos ur 10 frt, id. Latinovics János ur 15 frt, Latinovics Gábor ur 3 frt 80 krt, Dr. Sztruhák István ur 1 frt, Pajor Lajos ur 80 krt, Herzfeld Nándor ur 80 krt és Athanazkovics Lázó ur 80 krt. Fogadják a nemeslelkű adakozók az egylet legemlélyebb köszönetét. — Ugyancsak a báletten rendezett tombolajátékának a következő számköz huztak ki: 118. 188. 61. 73. 37. 135. 77. 96. 254. 307. 387. 366. 346. 312. 491. 477. 410. 564. 573. 637. 612. 780. 722. 810. 845. 955. 1356. 1001. 1261. 1165. 1862. 1428. 1894. 1260. 1315. 1313. 1806. 1444. 1819. 1874. 1020. 1093. 1353. 1857. 1714. 1708. 1998. 2934. 2030. 2632. 2345. 2297. 2586. 3808. 2295. 2101. 2947. 2490. 2491. 2647. 2253. 2786. 2658. 2195. 2879. 2038. 2112. 2429. 2171. 2930. 2838. 3000.

— A *tüzoltó-bál*. Folyó hó 7-én a bajai önkényestüzoltó-egylet által, új szerelvények beszerzése céljából rendezett táncmulat minden várakozáson alól maradt eredmény, kedv és látogatottság tekintetében. Mig más helyt a tüzoltó-egyletet minden erő és tehetség megfeszítésével gyámoltják s tartják fenn, a mi városunk lakósga nem tudom mi okból ostentative mutatja idegenkedését az annyira hasznos és tisztán a közjólét tekintetében alakult egylet iránt. Igaz, amennyire mi nálunk szeretik a tünéstét, lehet hogy célja a polgárány tömeges elmaradásának is ez volt, elhatározzán hogy ez olcsó alkalmat megragadják, nem úgy tenni mint más városok és ezáltal kitűnni. De nem csak azok tündököltek, kik elmaradtak, hanem egy nagyobb része azoknak is, kik megjelentek, és pedig azon része a megjelenteknek, kikben úgy látszik roppantul kifejlődött a „magravágás” (magasság alatt a karzatot érte). Igaz, hisz ez tünéstés. Más helyeken a szobacizmus és szakácsnék ünneke a karzatot, miért tennék mi is úgy? Dehogya, hisz ez mindennapi, profán dolog volna Tüntessünk! Szerencsétlen tüzoltó-egylet! Miért nem rendeztet bálokat a padláson, akkor talán nagyobb közönség lett volna? Áttérve a bálya magára, mindeleket előt megemlítem a bályánt: Olay Lajos n. ó nagyságát, ti tündöklő szépsége és előzékenysége által feledtetés azon kellemetlen benyomást, melyet a te nem terelessége okozott. Jelen voltak: Alaga Flóra, Kazalnévérek, Frankberger Mariska, Közégy Mariska kisasszonyok és még néhányan. A táncjelente lehangoltan, jót an nál inkább, mert állig volt annyi pár, hogy az első négyes sikerülhetett. Éjfél előtt tombolajáték rendeztetett, melynél a társasággal együtt, a jókedv nagyobbodott, a mennyiben sokan hőlgyeink közül megunván magas ülőhelyeket, lelebegették a profán báli közönség körébe. Reggeli 3 órakor a társaság szétoszlott. *Ypsilon.*

— A *négyzeti bályban* családi gyász miatt rész nem vehető egyleti elnököt Allaga Imréné ó nagysága fogja helyettesíteni.

— *A jó hírnévként* örendő polgári olvasó-egyleti bál f. hó 21-én tartatik meg és tiszta jövedelme az egyleti könyvtár javára fordítatik.

— *Angol kálo.* Mintegy 70 évvel ezelőt a londoni kisebb színházak egyikében a „La laitière et le chasseur” (a tejáros leány és a vadász) című francia vaudevillel adták több ízben nagy tetszés közt. A darabban a vadásznak egy medvével kell megküzdnie, melyet a francia eredetiben egy mester-szurással elejt. A jelenetet lehetőleg az angol nemzeti izléshez akarván idomítani, az angol színigazgató a küzedelmel művészi boxirozássá változtatta át. Medve és vadász addig boxiroznak, miguem az előbbi elesik s a győző rául a legyőzött medvére s egy hosszú bravour-és diadaláriát énekel rajta. Ez a boxirozás volt minden előadás-n fénypontja s ez alapítá meg a darab sikerét. De a közönség közt majd mindig jelen volt egy fiatallegleman, a nemes boxművészetnek rajongó kedvelője, kit végre nagyon bosszantott az, hogy mindig a medvének kelljen legyőznie, annál inkább, minthogy a vadászt ábrázoló színész éppen nem tűnt föl előtte valami nagy mesternek a boxirozásban. Ö tehát arra a gyönyörű ötletre jött, hogy egy kis változást fog előidézni a dologban. Néhány guineával megvesztegette a medve ábrázolóját s helyette maga ölt föl a medvébört. Előadások a közönség nagyszerű bámulatába esett. A híres jelenet következett. Szokott rettenthetlenségével és biztossággal rohan a vadász a medvére, de legnagyobb esodálkozására oly borzasztó és művészi kivitelű utleketek kapott, hogy nem tudta azokat elhárítani s rövid küzdel után legyőzve, földre terül. Most az egyszer a győztes medve ölt a vadászra, és a ház kimondhatlan, tomboló tapsvihárok között erősenhangos éneki el az ismert bravouráriát.

Színészet.

Amily örömet jegyeztek fel a ténny, hogy a színigazgatók minlent elkövet a társulat ökölesbitésére-olyannyira sajnálják, hogy ezen elismerést érdemlő törekvése csak az évad vége felé nyer tetoszt, midőn a közönségnek már alig van alkalm a hozott áldozatokra, kellőleg méltán. Mindamellett úgy tapasztaljuk, hogy a közöny, mely mindaddig közönségünket fogva tartá, meg van törve és valamint a lámpa világa meg egyszer föllobban, mielőtt végké elaludnék, úgy tüzzel látjuk most felkarolva a színházat, mielőtt az ötlünk elbusznék.

Január 6-án ismét Tóth Ede „Kintornás család”-ja adatot. Ha első ízben előadását” kellőké kiemeltük, úgy dicsekedtetek el ehalmozunk a másodikat, mely meg öszszegyőben folyt le az elsőnél. Ezen kedvező eredmény kétségkívül első sorban az ujonnan szerződtett *Peterdi*-párnak köszönhető, melyhez még hozzájárult azon körülmény, hogy Mari szerepét ezuttal *Lendárdé* játszta. *Peterdine* (Juzsi) eleven játéka, szimpadi otthonnassága és szerepének ügyes színésze átal tünt ki. Bár nem terjedelmes, de igen kellemes és szépen íslőzött hang felett rendelkezik, melynek főkép felső felkvége gyönyörködötték a fület ídeségük és tisztaszegye által. *Peterdi* (a vasuti káder szerepében) rögtön maga részére hódította a közönséget, ki benne a gondosan tanulmányozó színész felismerése. Elegáns szimpadi jelensé; moziulatai és rokonszenves csengő orgánuma által egyaránt a szöpnék érzéket önkénytelensé felkelti bennünk. Legszébb és legeragradóbb jelene az volt, midőn a 3-ik felvonásban Mari és Bimbó Luczi közé vette magát, melyet zajos tapsvihár követett. E jelenetben *Lendárdé* és *Peterdi* méltók voltak egymáshoz. — A nézőtér zúfolásig tel meg.

Keddön *Temesvári* jutalmú: „*Murca* az ezred ledénya.” A jutalmazaton kívül kiemeltük *Sadgy*-t, ki tőtfől talpig „Scutályt örmester” volt.

Csütörtök, január 11-én: „*Női harc*” jeles francia vígjáték. *Lendárdé* (Autroval grófnő) ma ismét újabb levelet fűzött kiérdemelt babérjaihoz. Az est sikeressé tételében vetik-delt vele *Peterdi* (Flavigneul Henrik) és mindkét művész több ízben is zajosan hivották. *Liszády* (Grignon Gusztáv) ma avattott fel Thálának, kinek oltárán eddigelő csak mükedvelésből — és nem hivatásból — áldozott. Ha a be kell vallanunk, hogy „Grignon Gusztáv” a legjárásosabb színész tehetségeit is próbára teszi, mégsem tagadhajuk, hogy Liszályó sok értelelemmel togtta fel szerepét és helyenként meleg érzellemmel szavalt. Igaz, hogy gyakran elragadta őt nemes túz és oly módban deklamálta le mondandóját, miként fészültl figyelemmel kellett követnünk, hogy — utóhessük. Szerepét igen jól tudta; ez különben oly hiba, melytől a színésznek, ha hosszabb ideig vannak a színháznál, könnyen meg tudnak válni. Példa volt ma erre *Jámor* (Monte-richard báró) ki a mai est teljes sikerének kissé utjában állott. Ha a „*Női harc*” ismét játékrendre találna kerülni, arra kérjük *Sadgy*-t, az igazgatót: figyelemzesse *Sadgy*-t a rendezőt, miként a báró szerepét *Sadgy*, a színésznek ossza ki. — *Ac Irán*-nak (Leona) szerencsés estje volt. — A felvonások közt *Peterdine* igen szépen énekelte a „Csök-keringőt” és „A kesergő kis leányt.” — Közönség szép számmal volt jelen.

Irodalom.

A „*Függlő*” január havi füzete következő tartalommal jelent meg: Hazai irodalmunk klasszikai elemei, Vary Gellért — Cevittinger Dávid, ifj. Szinnyei József.

— A magyar nyelv ügye az 1825-ki országgyűlésen, GuzmicsLizidő naplójából, Vaszary Kólos. — Dobrentei Gábor levezése Kozma Gergelyvel, Kozma Ferenc. — Zács Klára egy olasz krónikástól, Rényi Rozsó. — Kazinczy Ferenc levelei Cserai Farkashoz, Horváth Dóme. — A magyar népköltészet Dél-Magyarországon, Hantz Gyula. — Német szemle: Klein Gy. L., Simrock Károly, Dr. Heinrich Gusztáv. — Irodalomtörténeti repertorium, id. Szinnyei József. — Új népköltési gyűjtemény.

A „*Magyarország és a Nagyöldy*” újví 1. számának tartalma: Szöveg: Wieniawsky Henrik begédművész. — Az árvák anyja. Kólt. (Erdélyi Béla). — Eltévesszett utak. Regény. (Vértesi Arnold). — Doni kózikok. — A „vörös kereszt” társaság Szerbiában, — Egy boldogtalan története. (Jack.) Regény. (Daudet Alfonz). — Fővárosi tárcával: Sakkoköz. (Porzó). — Az újvécnek kezdetén. (Frankenburg Adolf). — Színház. — Zene. Duna parton. Kólt. (Kocskeméthy Ferenc). — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Szőregytény. — Szerkesztői üzenetek. Rajzok: Wieniawsky Henrik. — Doni kózikok. — A „vörös-kereszt” társaság Szerbiában. A lukovai uton, Farkasok támadása.

Tiborszky és Párek nem. zemenő-kereskedésében Budapestem megjelent: „Nem ütök a jogászt agyon” . . . „Hullámok Balaton közepén” . . . „Csök, csök, csök, jak be édes csök” . . . Csárdás, zongorára szerkesztés Tisza Aladár. Ara 60 kr.

Apróságok.

* A Nők dícsereje. — Egy londoni lapban ez olvasható: „Nőknek lenni anyja, mint jó reggeli, gömbölyű karok, piros ajkak, barátságos csevegés, ing, melyről nem hiányzanak gumok, ágyhoz készített eszmalinuz, boldogság, egészség sat. Nőtlennek lenni pedig egyetelmű kirongyolt harsnya, rozsz ebéd, tyukszem, hurut, nátha, szóval az emberi élet minden kigondolható ugynevezett apró bajával.”

* Férj és feleség el önkélie büntényük miatt. Kérdé a bíró: „Bele vagytok nyugodva az ítelébe?” A férj ítelé: „A törvény szavai szentek előttem.” — „Enyhítendő azonban” szenvedéseket, megengedtetik; hogy egy börtönben legyenek.” Erre letérlelt a férj és kegyelemért könyörgött, hogy e büntetést engedjék el!

Felolós szerkesztő: Erdélyi Gyula.

OLCSÓ ÉS TARTÓS!

Temesvári Manó

cipőgyára

Budapest, király-utca 1. szám ajánlja

NÖKNEK:

Fűzős topánok Brünellből fényezés hegygyel, szép tűzéssel	2 frt 70 kr
Fűzős topánok erős bőrből, fényezés hegygyel, szegzező és csavarral ellátva, kettős talpjal gyakori használatra és esős időre	3 „ 50
Topánok megal betéttel, nagy bőrből fényezés hegygyel, magas szábbal, romon kiállítással Topánok megal betéttel erős chagrain vagy borjúbőből, szegzező és csavarral ellátott kettős talpjal, igen tartós és meleg	3 „ 50
Fűzős topánok erős bőrből fényezés orral szegelt és csavarral ellátott kettős talpjal	3 „ 20

URAKNAK:

Topánok okon finom chagrín kettősbőrből	3 frt 60 kr
Topánok fényezés vagy bagaria bőrből szegzező és csavarral ellátott kettős talpjal igen erős	4 „ —
Topánok finom bőrből díszes fényezés hegygyel, termek és bálóra	4 „ 50
Topánok orosz fényezés bőrből, szegzező kettős talpjal, csavarral a legjobban hábbeli a nedves időben, igen tartós és meleg	5 „ —
Vadász csizmák vizhatlan kettős bagaria vagy fényezés bőrből, háromszor csavarral ellátott kettős talpjal	10 „ —
Ugyancz orosz fényezés vagy bagaria bőrből	10 „ —
Topánok búlnak fényezés hegygyel bagaria bőrből csavarral ellátva kettős talpjal	4 „ —
Topánok leányoknak Brünellből vagy bőrből igen szegzező talpjal	2 „ —
Gyermekcipők fényezés vagy bőrből szegzező talpjal igen tartós	1 „ 80
Topánok maizni fényezés teomi borjúbőből Bismark mintájú	4 „ 50

— Részletes árjegyzékkel ingyen és bérmentve. — Levéllél megrendelések postá utánvétel mellett pontos eszközöltek.

Házneladás!

Az uri-utcai 687. számú — ez-
előtt Imrédy illetőleg Oltványi-féle —
lakházam magtár és mellék épületei-
vel szabadkézbe eladó.

Baján, 1877. januárhó 5-én.
Ifj. Tury Matyas,
köz- és váltó-üggyéd.

Jótállási nyilatkozat minden géphez írásban.

SCHLESINGER M. L.

Mindenkinek szabadságban áll a gépeket rak táromban szakértők által megvizsgálta!

vaskereskedés

és mindennemű eredeti amerikai varrógépeknek gyári raktárában

2-6

Baján.

Wheeler & Wilson varrógépek fehérnemű varráshoz.

Wheeler & Wilson „ „ szabad, kefe nélküli (kizárólagi raktár) fehérnemű varráshoz.

Howe varrógépek (kicsiny) fehérnemű varráshoz.

Howe „ „ (nagy) szabóknak.

Howe „ „ „ cipészeknek.

Singer „ „ fehérnemű varráshoz.

Singer „ „ szabóknak és cipészeknek.

Grower & Backer varrógépek női cipészeknek.

Anger varrógépek szabóknak.

Aetna varrógépek „

Cylinder varrógépek cipészeknek.

Kézi-varrógépek fehérnemű varráshoz.

Hirdetmény.

Pilaszanovits Lajos esődtömegéhez tartozó emeletes házban folyó évi január 24-től következő boltok lesznek kiadandók:

2. számú bolt (Bertics és Geiringer-féle)
4. „ „ (Hüttel Ede-féle) és
5. „ „ (Tausig és Löwenstein-féle).

Bővebb tudósítással szolgál

3-3

Pilaszanovits Antal,

tömeggondnok.

93. szám.
Kig. 877.

Hirdetmény.

Cserba Ferenc urnak hivatalárolai leköszönése, folytán megüresedett 900 frt. évi fizetéssel javadalmazott városi aljegyzői állomásra pályázat hirdettek, minek folytán felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, hogy kellőleg okmányaikkal felszerelt folyamodványukat f. é. januárhó utolsó napjáig az igatatói hivatalba nyujtsák be.

Kelt Baján 1877. január 10-én

Dr. Hauser Mór,
polgármester.

1-1

Nincs többé köhögés

EGGER

jutalmazott különlegességei.

Egгер Codon-mell-pastillái dobozában ha zúd a ti utasítással együtt 25 kr., 50 kr. és 1 fítos adagokban Egгер meliszirupja zseb fiacomban használati utasítással együtt 60 kr. és 1 frt. -- Sokszorosan kipróbált és több gyógyszereseti korypheus által ajánlott szerek, köhögés, rekedtség, nyakbajok, nyálka, kopaszfej-betegség, torok-esiklandozás és minden katarrhus ellen. Ezen kívül a közeli **karácsonyi** és **ujévi ünnepekre** ajánlok mindenféle

csokor-konfectet és theasüteményt

Dobozok, küldemények, Codon-pastillákból (leg alább 2 dohoz 50 kr.) Pöllermann Bertalan és Bozsek József által eszközöltetnek.

EGGER A Budapest, Erzsébetér 3.

HIRDETME NY.

Pilaszanovics Lajos esődtömegéhez tartozó Borsod-O-Legyeni puszta faiskolájából következő fák s gyümölcs nemesisre alkalmas alanyok eladandók:

7-8 ezer darab faszorok ültetésére különösen alkalmas	
10 éves akácfa	100 drb ára 6 frt —
200 drb mandula fa (keserű)	100 „ „ 1 „ 50 kr.
200 „ szilva „	„ „ 5 „ —
200 „ alma „ (vadóc)	„ „ 1 „ 50 kr.
200 „ körte „ (vadóc)	„ „ 1 „ 50 kr.
200 „ meggy és cseresnye „	„ „ 1 „ 50 kr.

Bővebb felvilágosítással szolgál Baján, 1877. január 10-én.

Pilaszanovics Antal,
tömeggondnok.

Nyomatott Paul Károly zvegyénél Baján.

Halljuk a szép szót! Magyar felköszöntő (toaszt) könyv, szerkesztették Wajdits József és Bátorfi Lajos. Második javított és tetemesen bővített kiad. A díszes keménykötésű könyvnek ára 1 frt 50 kr.

Rajta fluk vigadjunk! Közkezdességű dalkönyv, ötödik bővített kiadás. 1 frt 80 kr., díszkötésben 2 frt 80 kr.

Rajta fluk vigadjunk! Magyar dalkönyv, olcsó kiadás, kötve 96 kr.

Rajta leányok mulassunk! Mulattató kézikönyv, magyar négyek számára, gyűjtötte Wajdits József. Ára az 500 lapra terjedő színyonatu borítékkal ellátott könyvnek 1 frt 60 kr. Aranymetszésű díszkiadásnak 2 frt 60 kr.

Rajta párok táncoljunk! Lakatos Sándor tánc-könyve díszes cimboritékkal. Keménykötésű mű ára 1 frt. 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutscher Dichtung. Magyarországon a német költészet tükrében díszes kiállításban fuzve 1 frt 80 kr., elegans díszkötésben aranyozva 2 frt. 30 kr.

Wajdits József, Képes népnaptár 1877-ik évre, megjelent 30,000 példányban, kötve 50, fuzve 40 kis kiadás 25 kr.

Postai megrendelések a levél vétele után azonnal teljesíttetnek.

2-3

Wajdits József
könyvkiadó